

Ardennen, dragen vele grenspalen nog de sporen van kogel-, granaat- en andere projectielinslagen.

De drie vijvers van Weiler, gelegen tegenover het gehucht Weiler, werden aangelegd in de vroege jaren 1960 als recreatieve vijvers. Zij zijn nu een belangrijk foerageergebied voor vogels. Een aantal zeldzame vogelsoorten nestelen, voeden zich of overwinteren hier.

Tijdens de migratieperiode verblijven vele eenden en waadvogels hier een paar dagen in de vijvers, alvorens verder te vliegen naar hun winterverblijfplaatsen.

Een holle weg of grubbe is een weg die uitgesleten is door uitspoeling door hemelwater en/of door veelvuldig gebruik van bijvoorbeeld vee of voertuigen, waardoor de weg tussen twee

hellingen komt te liggen. Holle wegen speelden soms een rol bij veldslagen en belegeringen, omdat ze een mogelijkheid boden om troepen ongezien te verplaatsen.

Zowel voor zijn bouwerfgoed als zijn geschiedenis, verdient het dorp Tavigny bijzondere aandacht. De kerk van Sint-Remi, die omringd is met een kerkhof, werd reeds vermeld in

893. De huidige kerk in ruwe, bepleisterde en gekaleide bouwsteen dateert uit begin 18de eeuw. In het koor bevinden zich drie grafstenen van vroegere kasteelheren.

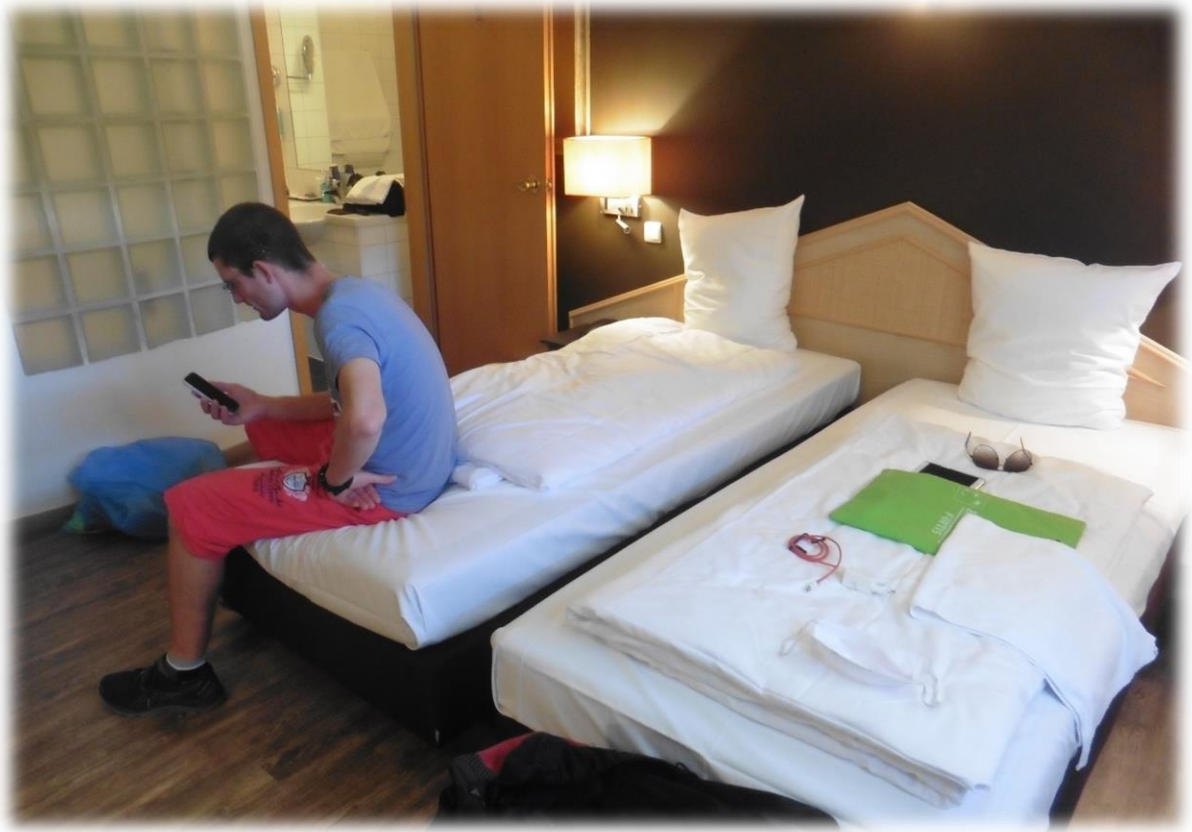

De geschiedenis van het kasteel van Tavigny gaat terug tot de middeleeuwen. Oorspronkelijk was het een eenvoudige verdedigingstoren. Over de eeuwen heen voegden families met

aanzien die hier verbleven, aan het kasteel een omwalling, afgeronde torens en woonvertrekken bij.

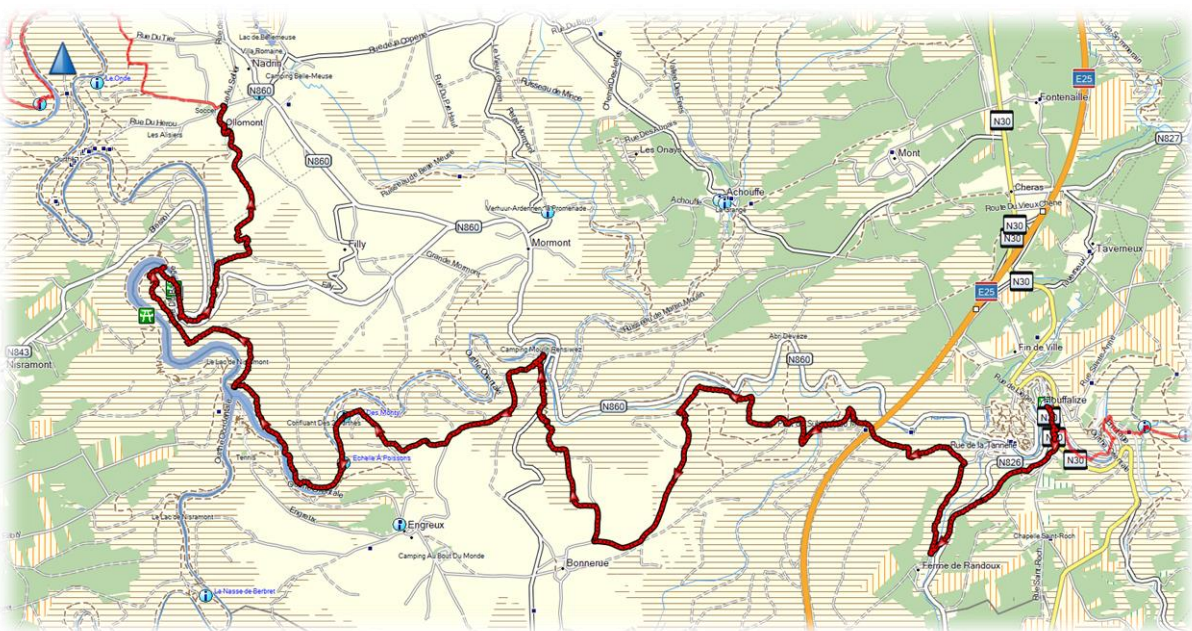

We nemen onze intrek in een hotel in Houffalize.

Vrijdag 26 juni 2020

- Van : Houffalize
- Naar : Nadrin
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 8 uur

We verlaten het schilderachtige dorpje Houffalize. Houffalize ontleent zijn naam aan het Latijnse Alta Falesia wat hoge klif of hoge rots betekent. Houffalize was vroeger gekend

voor zijn leerlooierijen en kreeg hiervoor zelfs een treinverbinding en een treinstation. Het waren vooral gedroogde huiden uit Argentinië die hier werden bewerkt. Het treinstation heeft dienst gedaan tot 1959.

Van Houffalize dienden we meteen te klimmen naar hoger gelegen gebied. Onze klim loopt

evenwijdig met de helling die elk voorjaar wordt beklommen in de beroemde wielerklassieker Luik-Bastenaken-Luik.

Sinds 1979 maakt een indrukwekkende constructie deel uit van het landschap rond Houffalize. Het viaduct van de E25 behoort tot de grootste in zijn soort in de bredere regio.

De bouw startte op 6 mei 1974 en werd na vijf jaar werken afgerond op 14 juni 1979. Het viaduct is 370 m lang en 60 m hoog en overspant de Oostelijke Ourthe.

Ten oosten van Gouvy, op 47 km van hier, borrelen de verspreide bronnen van de Oostelijke

Ourthe op uit de modderige velden rond het gelijknamige dorpje Ourthe. Het verzamelende water vloeit naar Houffalize om daarna hier te passeren.

In de andere richting, op 53 km, zijn de bronnen van de Westelijke Ourthe die opwellen uit de landelijke bodem van het dorp Ourt (gemeente Libramont). Als riviertje loopt het water door

de gemeente Tenneville en langs de grens tussen La Roche-en-Ardenne en Bertogne, vooraleer hier haar tweelingzus te ontmoeten.

We ontmoeten een groepje, net afgestudeerde, studenten uit het Kortijkse. Gaston gaat maar al te graag met de meisjes op de foto. Uiteraard houden we rekening met de sociale afstand.

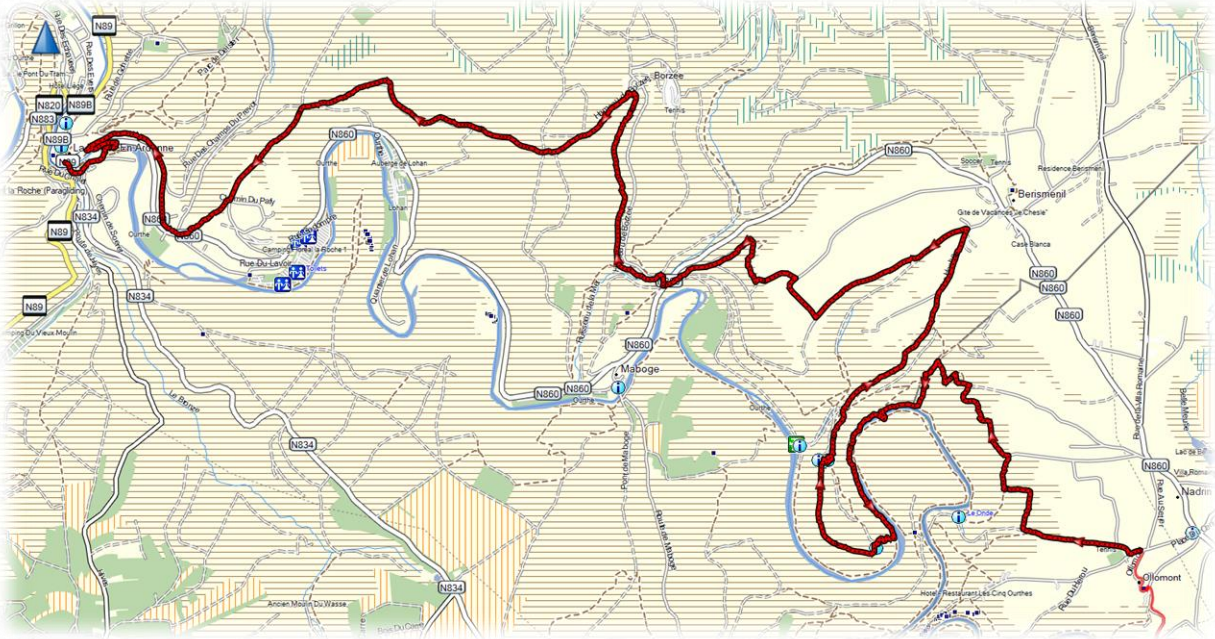
We logeren in een B&B in Nadrin. De uitbater is afkomstig van Antwerpen.

In het zwembad kan je niet alleen zwemmen maar ook fietsen!

Zaterdag 27 juni 2020

- Van : Nadrin
- Naar : La Roche-en-Ardenne
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 700 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 5 uur

Onweer heeft deze nacht voor afkoeling gezorgd. Maar voor de rest van de dag zal het droog blijven.

Al enkele jaren vertoeft de wilde kat (*Felis Sylvestris*) terug in de loofbossen van de Ardennen en zoekt ze natuurlijke open plekken op. De wilde kat waarnemen is niet

makkelijk, want ze trekt er niet regelmatig op uit en bovendien is het een uitgesproken
waakzaam en schuw dier. We hebben er dan ook geen enkele gezien.

Vandaag geen al te makkelijk parcours. Er dient regelmatig wat geklauterd te worden. Door de regen van afgelopen nacht is alles nat en dienen we extra op te letten om niet uit te glijden.

Galwespen zetten een of meerdere eitjes af op de eik. Sommige soorten doen dat op de bladeren, andere soorten doen dat op twijgjes of zelfs op de stam. Hierdoor gaat het plantenweefsel snel woekeren en vormt de eik een klein appeltje: de "galappel". In de meeste

gevallen gaat in de galappel de made van de wesp groeien en zich voeden om zelf uiteindelijk zelf terug een wesp te worden. In België zien we eerder kleine galletjes, vooral op bladeren.

Ook de wolf heeft hier terug zijn thuis gevonden. De wolf leeft in groepen en kent een sociale structuur. Mannetjes kunnen tot 80 kg wegen, vrouwtjes tot 50 kg. Het gehoor, de reukzin en het zichtvermogen zijn goed ontwikkeld. Een wolf kan tegen de wind in andere dieren ontdekken die zich op een afstand van 300 meter van hem bevinden. Ook kan hij uitstekend zien in het donker. De wolf heeft een zichthoek van 250° (ter vergelijking: 180° bij mensen).

De hoektanden van de wolf zijn 2,5 cm lang en zijn sterk, scherp en lichtelijk gekromd. Met deze hoektanden kunnen ze hun prooi grijpen en vasthouden. De druk die een wolf met de hoektanden kan uitoefenen tijdens het bijten, is 15 MPa. Een wolf kan daarmee het been van een eland in een hap doorbijten. Een wolf kauwt niet op zijn prooi, maar scheurt het vlees in stukken en slikt het door. Het scheuren van dit vlees doet hij met zijn kleine snijtanden. Met draderige bestanddelen van het vlees, flost de wolf op een natuurlijke manier zijn tanden.

Geen enkel natuurlijk water is zuiver. Op een zeldzame uitzondering na moet water dat is bestemd voor consumptie, worden gezuiverd. Daarom zijn er waterzuiveringsstations aan

stuwdammen. Dat is ook de hoofdfunctie van de dam van Nisramont. Hij voorziet drinkwater voor de gemeenten op het plateau van Bastogne en in de regio Aisne-Ourthe.

We naderen La Roche-en-Ardenne. Het stadje ligt aan de voet van een rotspiek, waarop het oude kasteel staat. Slechts een paar verwoeste torens onderscheiden zich van de rotsen. De

huizen plakken aan elkaar, het ene tegen het andere zoals in een middeleeuws stadshart, hoog en piepklein. De krappe straatjes met trappen kronkelen tussen de opeengepakte gebouwen, de steile helling oprukkend.

Officieel is de Eislek Trail 104 km lang maar er zijn, in de loop van de jaren, al een aantal delen van de route verlegd waardoor wij uitkomen op een afstand van 117 km.

Het was terug een prachtige vakantie met Gaston. Het vervolg van de Eislek trail is de Transardennaise, een trekking van ongeveer 160 km. Misschien dat we dit volgend jaar wel doen maar het kan evengoed iets anders zijn. We zien wel.

Ludwig D'Haese	:	benaltijdweg@gmail.com
Tekst	:	Ludwig D'Haese
Foto's	:	Gaston Betholet en Ludwig D'Haese